

LBRIS

We know
books

Peter Navarro
Greg Autry

CHINA UCIDE

Un apel global la acțiune

Traducere: *Camelia Diaconescu*
Dan Diaconescu

NICULESCU

Cuprins

Cuvânt-înainte	11
Capitolul 1: Dacă este adevărat, nu înseamnă că discredităm China	15
Partea I „Cumpărătorule, fii cu ochii în patru” la steroidi!	27
Capitolul 2: China ucide prin otrăvire: Cadavre pe dolari și pui pe gratis	29
Capitolul 3: China ucide prin produsele de calitate inferioară: Sugrumarea copiilor noștri în leagăn.	44
Partea a II-a Armele de distrugere a locurilor de muncă ..	63
Capitolul 4: China ucide baza de producție americană: De ce nu mai producem (sau muncim) pe piața internă?	65
Capitolul 5: China ucide prin manipulare valutară: Tigrul chircit, un dragon nuclear	85
Capitolul 6: China ucide prin dezertarea corporatistă ameri- cană: Când verzișorii trădează roșul-alb-albastrul	95
Capitolul 7: China ucide prin Dragonul colonial: Cucerirea resurselor și piețelor mondiale.	109
Partea a III-a O să te îngropăm, în stil chinezesc	129
Capitolul 8: China ucide prin forțele militare navale: De ce ascensiunea militară a Chinei trebuie să tragă semnale de alarmă	131
Capitolul 9: Uciși de spionajul chinezesc: Cum „sugativele” Beijingului fură funia cu care să-l spânzure pe Unchiul Sam	149
Capitolul 10: China ucide prin hackerii roșii: De la „Vizitatorii întunecați” din Chengdu, la cipurile manciuriene	159

Capitolul 11: China ucide cu Darth Liu: Uite, mami, o stea
a morții care țintește spre Chicago 174

**Partea a IV-a Ghidul autostopistului
spre gulagul chinezesc 193**

Capitolul 12: Uciderea mării planete:
Vreți să fiți arși în focul apocalipsei? 195

Capitolul 13: China ucide prin pogrom: Când Mao s-a întâlnit
cu Orwell și Deng Xiaoping în piața Tien An Men 211

Capitolul 14: China ucide China: *Shanghaizarea* bagajului
genetic de pe acoperișul lumii și alte povestiri laice 221

**Partea a V-a Un ghid de supraviețuire
și o chemare la acțiune 237**

Capitolul 15: China ucide prin apologetii săi:
Fareed Zakaria o ia razna. 239

Capitolul 16: Viața alături de China: Cum să supraviețuim
și să prosperăm în secolul Dragonului. 259

Epilog 288

Note 292

Index 324

Cuvânt-înainte

La sfârșitul anilor '80, China era plină de freamăt și de posibilități, pe măsură ce din Vest se revărsau ca un fluviu idei noi, libertăți individuale și oportunități economice care urmau să spele murdăria revoluției culturale a lui Mao.

În acele timpuri pline de speranță, mă afluam într-un grup de conducători ai tinerilor studenți care chemau la reforme politice, în acord cu noua gândire și pentru aducerea Chinei cu demnitate, în lumea modernă. Organizam mitinguri și țineam cuvântări în școli și în piețe în toată țara și eram ferm convinși că liderii de la vârful ai Partidului Comunist Chinez ne vor asculta. În schimb, mișcarea noastră a fost zdrobită de năvala tancurilor și a evenimentelor tragice din 4 iunie 1989, din Piața Tien An Men, pe care atât de mulți dintre dumneavoastră le-ați privit oripilați la televizor.

Atât de multe s-au pierdut în acea zi – și nu este vorba numai despre viețile atâtor chinezi curajoși, pe care i-am plâns! S-a pierdut, de asemenea, o șansă cu care te întâlnești numai o dată în viață, de a trăi liber într-o Chină democratică, cu un viitor dintre cele mai strălucite.

Nu mult după masacrul din Piața Tien An Men, am fost arestat și aruncat în închisoare și, alături de mii de alți demonștranți, am fost supus multor luni de tortură și privațiuni. În acea perioadă cruntă, petrecută în locuri foarte întunecate, mulți dintre prietenii mei au murit; și, chiar și acum, unii dintre supra-

Știu din experiența personală cât adevăr este în această frază. Și mai știu că prețul libertății nu constă întotdeauna în purtarea unei lupte armate. El include totodată și sacrificiile economice, politice și individuale pentru apărarea pașnică a drepturilor omului și a principiilor libertății și democrației.

A cere să trăim conform acestor principii, așa cum fac Peter Navarro și Greg Autry în această carte profund emoționantă, nu poate fi niciodată greșit; și de aceea a venit deja timpul ca cetățenii lumii să stea alături de poporul chinez și nu alături de regimul arhaic și brutal represiv care îl conduce. Dacă, după Tien An Men există un adevăr statornic, mai presus de toate, acesta este că numai o Chină liberă și democratică ar fi în beneficiul întregii lumi.

– **Baiqiao Tang**, protestatar din Piața Tien An Men și coautor al cărții *My Two Chinas: The Memoir of a Chinese Counterrevolutionary* (Cele două Chine ale mele: Memoriile unui contrarevoluționar chinez)

New York,
23 martie 2011

1

Dacă este adevărat, nu înseamnă că discredităm China

China ucide. Acesta este adevăratul risc cu care ne confruntăm cu toții, pe măsură ce națiunea cea mai numeroasă a lumii și, în curând, cea mai mare economie a lumii, este pe cale să se transforme rapid în cel mai eficient asasin al planetei.

Pe frontul siguranței consumatorilor, antreprenorii chinezi lipsiți de scrupule inundă piețele lumii cu o gamă de produse letale, alimente și medicamente care distrug sistemul osos, favorizează apariția cancerelor, sunt inflamabile și otrăvitoare.

- În gama articolelor pentru copii aceste produse periculoase includ de la brățări, coliere și jucării care conțin plumb, până la pijamale inflamabile și salopete toxice pentru bebeluși.
- La farmacia locală sau la cea online puteți găsi tot felul de „cure” careucid – de la aspirina alterată și Lipitor²-ul falsificat, până la Viagra cu stricnină, heparina care distruge rinichii și vitaminele pline de arsenic.
- Dacă preferați o moarte prin explozie, foc sau șoc electric, puteți alege dintr-o largă varietate de prelungitoare capacană, ventilatoare, lămpi, telecomenzi care se supraîncălzesc, telefoane mobile care explodează și combine audio cu autoardere.

2. Medicament cunoscut pentru reducerea colesterolului. (n.tr.)

- Desigur, dacă vă este nespus de foame, dar aveți și o predispoziție spre suicid, puteți să vă înfruptați din peștele, fructele, carnea sau legumele importate din China, infuzate delicios cu tot felul de antibiotice interzise, bacterii de putrefacție, metale grele sau pesticide ilegale.

În timp ce mii de oameni mor *literalmente* din cauza acestui asalt al otrăvirilor și deșeurilor chinezești, economia americană și muncitorii ei suferă de pe urma nu mai puțin durerosului „deces al bazei de producție americane”.

Pe acest front economic, brandul pervers al „capitalismului de stat” în stil chinezesc a distrus total atât principiile pieței libere, cât și pe cele ale comerțului liber. În schimbul acestora, „campionii naționali” sprijiniți de statul chinez au desfășurat un amestec de arme protecționiste și mercantiliste pentru a cuceri toate industriile americane, job cu job și una câte una.

Printre armele chinezești „de dîstrugere a locurilor de muncă” americane sunt incluse masivele subvenții ilegale pentru exporturi, falsificarea agresivă a proprietății intelectuale americane, o protecție a mediului jalnic de laxă și utilizarea generalizată a muncii în regim de sclavie. Însă piesa centrală a mercantilismului chinezesc este reprezentată de manipularea valutară nerușinată, care taxează din greu produsele americane, stimulează extravagant exporturile Chinei și a condus la bomba cu efect întârziat pe care o reprezintă deficitul comercial SUA-China, care se apropie de *un miliard* de dolari pe zi.

În același timp, pentru a primi „intrare liberă”, orice companie americană care vrea să escaladeze „Marele Zid al protecționismului” și să vîndă pe piața locală nu trebuie doar să-și predea propria tehnologie în mâinile partenerilor chinezi; companiile americane sunt obligate să-și mute și facilitățile de cercetare și dezvoltare în China, exportând astfel unui competitor ostil, „laptele de mamă” care ar fi fost necesar pentru crearea viitoarelor slujbe americane.

Prin bătaia de joc a liberului schimb chinezesc s-au pierdut deja milioane de locuri de muncă din industria americană, în

timp ce muncitorii americani din industrie au devenit o specie pe cale de dispariție. Luați în considerare următoarele:

- Din 2001, de când China a intrat în Organizația Mondială a Comerțului și a promis, fără să se țină de cuvânt însă, să stopeze practicile protecționiste și mercantiliste, industriile americane ale mobilei, textilelor și confecțiilor au scăzut la jumătate – slujbele din industria textilă reducându-se chiar cu 70%.
- Alte industrii esențiale, precum cea chimică, a hârtiei, oțelului și cauciucului sunt sub un asediu similar, în timp ce angajările din industria noastră de fabricare a electronicelor și computerelor de înaltă tehnologie s-au diminuat cu peste 40%.

În timp ce am pierdut slujbă după slujbă într-o serie largă de industrii, mulți americani continuă să asocieze în mod eronat producția chinezească doar cu marfa de duzină ieftină, precum tenișii și jucăriile. De fapt, China mărșăluiește cu fermitate în susul „lanțului valoric”, pentru a înșfăca cu succes cota de piață rămasă pentru industriile americane de vîrf: de la automobile și aerospațiale, până la echipamente medicale avansate.

Pe aripile sprijinului guvernamental masiv, companiile chinezești acaparează grăbite piața așa-numitelor industrii „verzi”, precum mașinile electrice, energia solară și energia eoliană. Desigur, acestea sunt exact acele industrii pe care politicienii americani le-au promovat cu atâta drag, ca fiind cea mai bună sursă pentru crearea de noi locuri de muncă.

De exemplu, pe frontul energiei solare, China a preluat acum conducerea mondială atât în producția de turbine eoliene, cât și, ce ironie, în ridicarea de bariere protecționiste. Pentru că, în timp ce companiile subvenționate de stat din China inundă piețele mondiale cu propriile lor turbine, producătorii străini, precum General Electric, cu sediul în SUA, Gamesa din Spania și Suzlon din India au interdicție la licitațiile pentru proiecte în China, ca parte a politicii „cumpără ce este chinezesc”.

Una dintre consecințele letale ale ascensiunii Chinei ca „hală de producție” mondială, nedisputată, este apetitul său vorace, în permanentă creștere, pentru energia și materiile prime ale întregii lumi. Pentru a-și alimenta mașina de producție, China trebuie să consume jumătate din cimentul mondial, aproape jumătate din oțelul său, o treime din cupru și o treime din aluminiu. Mai mult, în jurul anului 2035, cererea de petrol venită *numai* din partea Chinei va depăși producția totală de petrol, de astăzi, din întreaga lume.

Acestea sunt pofta de-a dreptul letale. Și asta, deoarece, pentru a satisface aceste pofta, oficialitățile guvernamentale chineze s-au înhăitit cu dictatorii ucigași și regimurile banditești pentru a mânca din aceeași albie colonială, scăldată în sânge. Procedând astfel, oficialitățile guvernamentale și diplomații chinezi se angajează în cel mai josnic abuz pe care diplomația Națiunilor Unite l-a văzut vreodată.

În calitate de membru permanent al Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite, China își poate exprima dreptul de veto împotriva oricărei sancțiuni ONU. De aproape un deceniu deja, diplomați chinezi de vârf au utilizat dreptul de veto la ONU pentru a tranzacționa o gamă largă de afaceri de genul „sânge pentru petrol” și „viol pentru materii prime”. Luați în considerare următoarele fapte:

- În schimbul petrolului sudanez, negustorii de veto chinezesc au blocat intervenția ONU contra genocidului din Darfur, chiar în timp ce miliția Janjaweed, de o brutalitate necruțătoare, se folosea de armele chinezești pentru a viola mii de femei și a ucide 300 000 de sudanezi nevinovați.
- De asemenea, negustorii de veto chinezesc au blocat sancțiunile ONU împotriva Iranului și a președintelui său antisemit, ales în urma unor alegeri trucate, pentru a obține accesul la cel mai mare câmp de gaze naturale din lume. Acest act a aruncat în aer ușa către proliferarea nucleară în Orientul Mijlociu. De asemenea, a crescut

dramatic probabilitatea unui atac nuclear asupra Israelului și a mai crescut semnificativ riscul ca arma atomică să cadă în mâinile jihadiștilor antiamericani.

Încălările mandatelor primite de China pentru misiunile ONU de menținere a păcii nu constituie în niciun caz incidente izolate. De fapt, sunt parte a unei strategii de „ieșire în exterior”, care a transformat China din națiunea izolaționistă de pe vremuri în, probabil, cel mai mare imperiu colonial în devenire. Ce ironie pentru o țară care s-a sprijinit, inițial, pe principiile marxiste, anticolonialiste și care a fost, cândva, victima Imperiului Britanic și a războaielor opiului.

Pe întregul cuprins al Africii, Asiei și chiar în imediata vecinătate a Americii, în America Latină, brandul propriu al colonialismului chinez de secol XXI începe întotdeauna cu acest târg mefistofelic: împrumuturi generoase, cu dobânzi mici pentru construirea infrastructurii țării, în schimbul materiilor prime și al accesului pe piața locală.

Bineînțeles că, odată ce țara respectivă mușcă momeala colonialistă, în loc să folosească forța de muncă locală, China își aduce uriașa armată de ingineri și muncitori pentru a construi noi autostrăzi, căi ferate, porturi și sisteme de telecomunicații. Apoi, această infrastructură pavează – atât în sens propriu, cât și figurat – drumul pentru extragerea și transportul materiilor prime. Deci, lemnul din Camerun, magneziul din Congo, ghipsul din Djibouti, manganul din Gabon, uraniul din Malawi, titanul din Mozambic, molibdenul din Niger, cositorul din Rwanda și argintul din Zambia fac drumul spre spațiile de producție din orașe precum Chongqing, Dongguan și Shenzhen. Iar ca lovitură de grație colonialistă, finală, China inundă piețele locale cu produsele sale finite, la prețuri de dumping, năruind astfel industriile locale, făcând să explodeze rata șomajului și aruncând noile sale colonii într-o sărăcie și mai adâncă.

Înarmarea până în dinți

În timp ce a crescut exploziv pe seama celei mai mari părți a restului lumii, China și-a folosit dezvoltarea economică accelerată pentru a finanța una dintre cele mai rapide și cuprinzătoare acumulări militare la care lumea a fost martoră vreodată. În acest sens și în spiritul dictonului lui Vladimir Ilici Lenin, cum că un capitalist va vinde și funia care va fi folosită pentru a-l spânzura, fiecare dolar pe care noi, americanii, îl cheltuim la Walmart³ pe importurile chinezești artificial ieftine reprezintă atât plata în avans a propriului nostru șomaj, cât și finanțarea suplimentară a înarmării rapide a Chinei. Iată cum ar urma să arate această mult lăudată mașină de război:

- Forțele aeriene și navale chineze, proaspăt modernizate, au o distribuție completă: de la submarinele nucleare practic nedetectabile și ultimele avioane de luptă proiectate de ruși, până la rachetele balistice care pot lovi cu precizie portavioanele americane din largul mărilor.
- Propriul „Pentagon” al Chinei dezvoltă cu încredere sisteme de arme avansate – multe dintre ele fiind furate de la noi de hackerii și spionii chinezi – pentru a ne doborâți sateliții și sistemele GPS și a trimite focoase nucleare adânc în inima teritoriului american.
- Spre deosebire de armata istovită a Statelor Unite, subțiată acum de conflictele din Afganistan și Irak, Armata de Eliberare a Poporului – cea mai mare din lume – dispune atât de forța copleșitoare, cât și de pregătirea necesară a trupelor ca să-i permită să năvălească peste forțele din India, Coreea de Sud, Taiwan sau Vietnam și tot i-ar mai rămâne încă destui infanteriști cu care să-i zdrobească pe talibani și să mențină pacea în Bagdad, dacă ar avea chef.

3. Este cea mai mare companie din domeniul comerțului cu amănuntul la nivel mondial, fondată în SUA, în anul 1962. (n.tr.)

- Aripa „șoimului războiului” a armatei chineze se pregătește chiar și pentru a lansa din spațiu bombe nucleare practic nedetectabile. Aceste bombe cosmice ating ținta, pur și simplu, în doar câteva minute și sunt mult prea rapide și prea silențioase pentru a fi contracarate.

Bineînțeles că America nu este singura țară care ar trebui să se teamă de apariția unui nou și puternic agresor asiatic. Vecinii Chinei, din ce în ce mai neliniștiți, se confruntă acum cu riscul în creștere rapidă din partea unui hegemon asiatic, care duce o politică a jocului cu focul și de permanentă intimidare, începând cu accesul la liniile maritime de transport, și terminând cu vechile dispute teritoriale latente.

Big Brother se întâlnește cu primăvara liniștită

În pericol se află și sutele de milioane de cetățeni chinezi nevinovați, care se confruntă cu riscuri de tipul „China ucide China”, ce derivă din modelul său de creștere economică poluantă, din teocrația Partidului Comunist fundamentată pe clase și din totalitarismul de tip „orwellian cu steroizi”.

Pe frontul poluării, o încredere oarbă în economia bazată pe industria grea, orientată spre exporturi, a transformat atmosfera de deasupra inimii industriale a Chinei în cel mai mare nor toxic și giulgiu din lume. Peste 70% din marile lacuri ale Chinei, fluviile și râurile sale sunt poluate sever. Chiar și o populară croazieră turistică în josul fluviului Yangtze, în amonte de barajul celor trei defileuri, relevă că această fostă comoară națională chineză, unde pe vremuri înota Mao, acum este practic lipsită de păsări și de semnele vizibile ale unei vieți acvatice.

Totodată, „ceea ce se întâmplă în China nu rămâne doar în China”. În timp ce fabricile chinezești produc pe bandă rulată produse destinate rafturilor de la Target și Walmart, brandul chinezesc de poluare a aerului, deosebit de virulent, se deplasează purtat de curenții de aer peste 6000 de mile, până în California,

împrăștiind deșeuri toxice peste tot pe unde trece. Astăzi, majoritatea ploilor acide din Japonia și Coreea de Sud sunt „Made in China”, în timp ce, într-o măsură tot mai mare, particulele fine aflate în aerul orașelor de pe Coasta de Vest, precum Los Angeles, au ca sursă de emisie o fabrică din China.

Iar în privința riscurilor reprezentate de societatea rigidă, bazată pe clase a Chinei, adevărul amar și paradoxal în acest caz este că Partidul Comunist conducător nu veghează cu adevărat asupra unei „Republici Populare”, ci doar asupra propriei sale teocrații seculare. În timp ce Marx se răsuțește în mormânt, iar un Mao conservat ca o murătură privește cu ochi sticloși din sicriul său de cristal din Piața Tien An Men, o fracțiune relativ mică din populația Chinei devine fabulos de bogată, în același timp în care un miliard de cetățeni chinezi continuă să trăiască într-o lume hobbesiană⁴ de sărăcie lucie, fără acces la un sistem de sănătate adecvat și în care chiar și o boală minoră se poate transforma într-o sentință la moarte.

Politicile totalitariste ale Chinei sunt la fel de șocante. Pentru a înăbuși disidența, Partidul Comunist se bazează pe o forță polițienească și paramilitară care însumează peste un milion de membri. Webul său orwellian are și el angajați aproximativ 50 000 de polițiști ciberneticieni. Împreună, acești soldăți reali și virtuali reprimă și suprimă fără încetare.

- Încearcă să organizezi un sindicat la locul de muncă și vei fi bătut și apoi concediat.
- Ridică-te pentru drepturile omului sau ale femeilor și vei fi vânat fără milă, plasat sub arest la domiciliu sau, pur și simplu, „vei dispărea”.
- Dacă ești demascată ca practicant Falun Gong sau „catolic ilegal”, pregătește-te să-ți fie spălate din creier gândurile deviaționiste.

4. Cuvânt derivat de la numele filozofului englez Thomas Hobbes (1588-1679). (n.tr.)

Coloana vertebrală a acestei represiuni chinezești o reprezintă un arhipelag sinistru de lagăre de muncă forțate, în care au fost exilați milioane de cetățeni chinezi – adesea fără vreun proces. Pentru cei închiși în lagărele Laogai din China, ar putea fi chiar și mai rău: conform Amnesty International, Republica Populară Chineză îi execută anual de câteva ori pe mai mulți dintre cetățenii săi decât tot restul lumii la un loc.

Măcar acum este preferată injecția letală în locul glonțului în cap. Însă nu compasiunea a fost cea care a determinat această „reformă” a pedepsei capitale. Ci simplul fapt că injecțiile sunt mai ieftine, prezintă un risc mai scăzut de infectare cu HIV pentru călăi, iar organele victimelor sunt mult mai ușor de prelevat pentru a le vinde pe piața neagră.

Cu cât vânzarea este mai mare, cu atât este și pasivitatea mai mare

În timp ce aceste nenumărate asasinat comise de China au loc atât pe teritoriul Republicii Populare Chineze, cât și pe terenurile de execuție de pe întinsul globului, conducerile companiilor, jurnaliștii și politicienii Americii au mult prea puține de spus despre unicul pericol major care amenință Statele Unite și lumea.

La nivelul conducerii companiilor, unele dintre cele mai mari corporații ale Americii – de la Caterpillar și Cisco, până la General Motors și Microsoft – au devenit complice totale ale politicii Chinei: „întâi divizează America și apoi cucerește-o”. Tragedia în acest caz este că, atunci când a început asaltul mercantilist al Chinei împotriva industriei americane, la sfârșitul anilor '90 – iar industriei precum cea a mobilei, textilelor și confecțiilor au început să se prăbușească una după alta – comunitatea și organizațiile de afaceri, precum Camera de Comerț a Statelor Unite, erau strâns unite.

Însă, pe parcursul ultimului deceniu, pe măsură ce fiecare slujbă americană suplimentară și fiecare fabrică nouă au fost transferate în China, interesele înguste de maximizare a profiturilor

ale multora dintre conducerile corporațiilor americane s-au realiniat la acelea ale partenerilor chinezi. Într-adevăr, acum când veniturile le vin de peste hotare, așa-numitele organizații „americane”, precum Business Roundtable (Masa rotundă pentru Afaceri) și National Association of Manufacturers (Asociația Națională a Producătorilor) s-au transformat din critici acerbi ai mercantilismului chinezesc, în soldați pe față și, adesea, foarte agresivi ai lobby-ului pro-China.

În timp ce numeroși membri ai conducerilor corporațiilor americane au devenit lobby-ști militanți în favoarea Chinei, jurnaliștii americani sunt, în majoritatea lor, „dispăruți în misiune”. Scăderea importanței ziarelor și a rețelelor de televiziune, în epoca internetului, a condus la închiderea sau reducerea numărului multor birouri de știri externe. Drept rezultat, media americană a trebuit să se bazeze tot mai mult pe fluxul de informații din partea presei de stat chineze, aflată sub coordonarea guvernului – una dintre cele mai eficiente și neobosite mașini de propagandă la care lumea a fost martoră vreodată.

Între timp, crema presei financiare americane – dintre care, cel mai notabil este *Wall Street Journal* – promovează zelos o ideologie a comerțului liber și a pieței libere, părând să ignore faptul că „comerțul liber în sens unic” practicat de China înseamnă, pur și simplu, predarea unilaterală a Americii într-o eră a capitalismului de stat chinezesc. Absurditatea constă în aceea că, în loc să vadă reforma comerțului ca o formă legitimă de autoapărare contra unui asalt chinezesc neobosit al practicilor de îmbogățire prin sărăcirea celorlalte state, publicații precum *Wall Street Journal* continuă să polemizeze împotriva amenințării „protecționismului” american. Totul este mai mult decât lipsit de sens, însă zarva ideologică continuă.

Iar în ceea ce îi privește pe politicienii Americii, nu există vreun alt grup de indivizi care să merite mai mult să fie blamat pentru atitudinea supusă, pasivă și ignorantă pe care o manifestă, în timp ce China face orice dorește cu baza de producție a SUA și se angajează într-o acumulare militară masivă. Și aceasta, nu

din motivul că Congresul american nu ar fi fost pe deplin avertizat despre pericolele unei Chine în ascensiune. În fiecare an, Comisia SUA-China înființată de Congres publică atât un raport anual, cât și ample mărturii ale acestei amenințări emergente.

De exemplu, Comisia SUA-China a avertizat că „activitățile de spionaj ale Chinei în Statele Unite sunt atât de extinse, încât reprezintă principalul risc pentru securitatea tehnologiilor americane.” De fapt, până la această dată, dezvoltata rețea de spioni a Chinei a furat secrete decisive legate de distrugătorul de rachete ghidat prin Aegis⁵, de bombardierul B1-B, racheta Delta IV, sistemele de ghidare a rachetelor balistice intercontinentale, bombardierul Stealth și naveta spațială. La fel de eficienți au fost hackerii și spionii chinezi și în furnizarea de detalii despre sistemele de lansare de pe portavioane, drone, proiectele reactorului naval, sistemele de propulsie submarine, sistemele interne de funcționare a bombei cu neutroni și chiar despre procedurile foarte specifice de operare a navelor de război ale marinei SUA.

Similar, în privința amenințării economice, Comisia a pledat pe lângă Congres să conștientizeze faptul că afacerile mici și mijlocii americane „se confruntă cu dificultățile generate de practicile comerciale incorecte ale Chinei, manipularea valutară și subvențiile ilegale pentru exporturi.” În ciuda acestor avertismente, Congresul continuă să ignore sfatul propriei sale comisii independente și nu vrea să se trezească în fața amenințării militare și economice în continuă creștere din partea Chinei.

Bineînțeles, Casa Albă este la fel de vinovată. Atât președinții George W. Bush, cât și Barack Obama au vorbit cu blândețe și au agitat bețișoare foarte subțiri⁶ atunci când a fost vorba despre China. Scuza președintelui Bush a fost preocuparea

5. Sistem electronic de comandă și control al armamentului, dezvoltat de marina americană, folosit în prezent pe navele de război ale mai multor state. (n.tr.)

6. Aluzie la expresia celebră a președintelui american Theodore Roosevelt „speak softly and carry a big stick” (vorbește blând și poartă cu tine un băț mare). (n.tr.)

pentru războiul din Irak și securitatea internă, cuplate cu o încredere oarbă în ceea ce a fost cu totul altceva decât comerț liber. Numai în perioada Administrației Bush, Statele Unite au dat pe tavă Chinei milioane de joburi.

În ceea ce-l privește pe *candidatul* Barack Obama, în campania din 2008, a promis în repetate rânduri că va elimina practicile comerciale incorecte ale Chinei, în special în state industriale cheie, precum Illinois, Michigan, Ohio și Pennsylvania. De când a preluat funcția însă, *președintele* Obama s-a înclinat adesea în fața Chinei, în probleme comerciale majore, în principal pentru că dorește ca aceasta să continue să finanțeze masivele deficite bugetare ale Americii. În timp ce ne ipotechează viitorul bancheșilor chinezi, Obama nu reușește să înțeleagă că cel mai bun program de creare de noi locuri de muncă pentru America constă într-o reformare cuprinzătoare a relațiilor comerciale cu China.

Traseul de parcurs de acum încolo: toate drumurile duc la Beijing

În această carte vom analiza sistematic fiecare categorie principală a asasinatelor comise de China: începând de la dosarul catastrofal referitor la siguranța produselor și distrugerea economiei americane, până la ascensiunea colonialismului chinez, acumularea militară rapidă și operațiunile sale de spionaj ostentative. Prin aceasta, obiectivul nostru imperios nu este numai acela de a oferi un expozeu și un catalog despre abuzurile Chinei. Această carte se dorește a fi și un ghid de supraviețuire, și o chemare la acțiune, într-un moment critic al istoriei americane și mondiale. Dacă nu ne vom ridica să înfruntăm Dragonul împreună, restul vieților noastre și ale copiilor noștri vor decurge în condiții mult mai puțin prospere – și vor fi mult mai periclitate – decât au fost în Epoca de Aur în care am crescut mulți dintre noi.

Partea I

„Cumpărătorule,
fii cu ochii în patru” la steroizii!

2

**China ucide prin otrăvire:
Cadavre pe dolari și pui pe gratis**

Cum i se spune mâncării chinezești în China? Mâncare!

– Jay Leno

Dacă această glumă este destul de amuzantă, în schimb, noțiunea de „mâncare chinezească” a căpătat implicații mult mai serioase acum când China îi furnizează Americii din ce în ce mai multe fructe, legume, pește și carne, ca să nu mai vorbim de vitaminele și medicamentele prescrise pe rețetă.

Pentru frigiderul nostru, China reprezintă cel mai mare exportator de pește și moluște în Statele Unite, un furnizor-cheie de pui și cel de-al treilea mare exportator de ceai. Fermierii chinezi furnizează, de asemenea, 60% din concentratul de suc de mere, 50% din usturoiul nostru și cantități semnificative de orice altceva, începând cu compotul de pere și conservele de ciuperci, și sfârșind cu mierea și lăptișorul de matcă.

Pentru dulăpiorul nostru cu medicamente, China produce, de asemenea, 70% din penicilina mondială, 50% din aspirină și 33% din cantitatea de Tylenol⁷. Companiile farmaceutice chinezești au monopolizat, de asemenea, mare parte din piața mondială de antibiotice, enzime, aminoacizi și vitamine. China a acaparat chiar și piața mondială pentru vitamina C – cu 90% din cota de

---

7. Numele sub care este comercializat paracetamolul în America. (n.tr.)

piață – jucând în același timp un rol dominant în producția vitaminelor A, B12 și E, pe lângă multe dintre ingredientele de bază care intră în componența multivitaminelor.

Există un singur motiv simplu pentru care aceste statistici ar trebui să ne deranjeze pe toți: o parte mult prea mare din produsele cu care China ne inundă magazinele alimentare și farmaciile sunt otravă curată. De aceea, alimentele și medicamentele chinezești se situează pe primul loc între cele care sunt oprite la graniță sau retrase de pe piață atât de Administrația pentru Medicamente și Alimentație din SUA, cât și de Autoritatea pentru Siguranța Alimentară Europeană.

Și totuși, de ce continuă China să ne trimită alimente și medicamente care ne pot îmbolnăvi sau omorî? Uneori, otrăvirile care apar în lanțul de furnizare al medicamentelor și alimentelor sunt rezultatul accidental al unor factori de genul: metode de producție inferioare, procesare neigienică sau toxicitate a solului cauzată de un mediu poluat. Altfel, „inimile negre” chinezești – un termen folosit de propriii lor compatrioți – degradate moral și etic, contaminatează voit livrările de alimente și medicamente, pentru a-și mări pur și simplu profiturile.

Fie că este accidentală sau intenționată, primul lucru pe care trebuie să-l știți despre această modalitate a *Chinei de a ucide* e că aici nu este vorba despre nimic personal. Într-adevăr, fermierii, pescarii, procesatorii de alimente și comercianții de medicamente chinezi își otrăvesc în egală măsură atât propriul popor, cât și pe americani, europeni, japonezi, coreeni și alți consumatori de alimente și medicamente din lume. Ca să simțiți în gură un pic din gustul amar al adevărului acestei afirmații, gândiți-vă doar ce este în „wok-ul dumneavoastră”: 10% din restaurantele din China folosesc ca ulei de gătit „uleiul de canal”.

Uleiul de canal este un amestec fetid de ulei folosit și reziduuri colectate din scurgerile bucătăriilor comerciale și este plin ochi cu un produs cu potențial cancerigen pentru ficat, cunoscut sub numele de aflatoxină. Locuitorii canalelor din China îl revând la ușile din spate ale multor restaurante, pentru o cincime

din prețul uleiului proaspăt de soia sau de arahide. Pe lângă faptul că este cancerigen, acest amestec din ulei ranced și tot felul de resturi de alimente imaginabile poate reprezenta sentința la moarte subită pentru orice persoană care suferă de alergii alimentare grave.

Criminalii în serie cu melamină

Oricât de dezgustătoare ar fi această înșelătorie cu uleiul de canal, ea pălește în comparație cu criminalii în serie cu melamină din China. Acești criminali au la activ numeroase victime atât pe teritoriul chinez, cât și în întreaga lume, iar tentativele de a-i prinde, adesea eșuate, arată cât de dificil este și pentru guvernul chinez, și pentru organele de reglementare americane să garanteze siguranța alimentelor și medicamentelor atunci când este în joc un asasinat în schimbul profitului.

În ceea ce privește arma crimei, melamina, aceasta este, de fapt, un produs chimic valoros, atunci când nu este adăugat clandestin în alimente. Combinați-o cu formaldehidă pentru a produce rășină de melamină și veți obține un plastic durabil, utilizat la produse precum cele ale firmei Formica și tablele de scris. Amestecați-o cu alte chimicale și puteți folosi melamina ca produs ignifug, fertilizator sau „super plastifiant” pentru realizarea unui beton cu rezistență înaltă. Dar adăugați melamina în produse precum hrana pentru găini, hrana pentru animalele de companie, lapte sau hrana pentru bebeluși și nu există niciun alt mod mai eficient de distrugere a rinichilor.

Dar oare de ce adaugă întreprinzătorii chinezi cu „inimă neagră” melamina otrăvitoare în produsele noastre alimentare? Deoarece conținutul său ridicat de azot simulează niveluri ridicate de proteine. O astfel de „contrafacere proteică chinezească” – cum a ajuns să fie cunoscută – îi înșală pe inspectorii alimentari și determină încadrarea alimentelor la un nivel proteic mai ridicat. Deoarece melamina este semnificativ mai ieftină decât